

som vi agter at indtage, og som kortelig kan udtrykkes derigennem, at vi agter at modsætte os Lovforslaget.

Dahlgaard: Vi fra vor Side har, som jeg bebudede ved første Behandling, kunnet tiltræde dette Lovforslag uændret. Det gaar jo kort ud paa, at Arbejdsløshedsfonden ved dette Lovforslags Gennemførelse kommer til at bære den forøgede Understøttelse, der gives som Vinterhjælp til de arbejdsløse i Vinter, og at Kommunerne altsaa fritages derfor. Det undrer mig overordentlig, at man fra Venstres og det konservative Folkepartis Side ikke har været til at faa i Tale paa dette Omraade. Det forekommer mig, at Tilstandene her i Landet er saadanne, at de i Virkeligheden maa opfordre til at være med til at lempe Kommunernes Byrder. Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Socialministeren (Borgbjerg): Jeg anbefaler at stemme for Flertallets Indstilling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 11).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steinke): Jeg til- lader mig at forelægge det høje Folketing Forslag til Lov om Ændring af Brandpoliti- lovens § 18, saaledes som det er enstemmigt vedtaget af Landstinget. Lovforslaget drejer sig om Tændstikker, altsaa om, hvor farligt det kan være at lege med Ilden. Det er for saa vidt et altid og ikke mindst for Tiden meget aktuelt Emne. Lovforslagets For-

historie er i øvrigt den, at der i Brandpoliti- lovens § 18 indeholdes en saalydende Be- stemmelse: „Enhver Tændstikæske, som forhandles her i Landet, skal have følgende Paaskrift, som skal findes i stor og let læselig Skrift: „Uforsigtighed i Omgang med Tænd- stikker er strafbar.“ Der var ved Forhand- lingen her i Tinget og i det høje Landsting ingen, der tillagde denne Bestemmelse større Betydning, men efter at den er blevet ved- taget, er der sket forskellige Henvendelser til mig fra Tændstikfabrikkernes Side om at blive fri for denne Paaskrift. Til en Begyn- delse modsatte jeg mig dette, fordi Loven lige var vedtaget og man ikke i rette Tid havde gjort sine Indvendinger gældende, men senere, efter at Henvendelsen fandt Støtte fra Industriraadets Side og det blev paastaaet, at det vilde medføre en Udgift paa en 100 000 Kr. blot for en enkelt Fabrik at forandre Maskinerne, saaledes at man kunde efterkomme Lovens Forskrift, lod jeg mig overbevise. Navnlig det sidste Argu- ment, der maatte have særlig Vægt i disse for Industrien saa vanskelige Tider, var det, der overbeviste mig, saa meget mere som en nærmere Betragtning af Bestemmelsen dog formentlig maa føre til den i og for sig nærliggende Opfattelse, at Bestemmelsen er unyttig for dem, der ikke kan læse, og temmelig overflødig for dem, der kan læse. I Landstinget har Venstre dog været be- tænkelig ved denne Undladelse af at med- dele, at Brugen af Tændstikker er farlig, og at Uforsigtighed med Brugen af dem er straf- bar. Venstre ønskede først en nærmere Under- søgelse af Problemet, bl. a. gennem Ud- talelser fra Brandforsikringsselskaberne, som dog vel neppe kan antages at tro, at det stigende Antal Brande bl. a. i et Par vest- jyske Amter skulde skyldes Befolkningens Ukendskab til Tændstikker. For at vise sin Forhandlingsevne tilbød Venstre, for øvrigt i Overensstemmelse med Tændstik- fabrikkerne, at Paaskriften om Tændstik- kernes Farlighed kunde anbringes udenpaa Pakken i Stedet for paa de enkelte Æsker, men under Hensyn dels til det ualmindelige i, at Folk, selv Brandstiftere, gik rundt med Pakker af Tændstikker, dels til det usand- synlige i, at Advarselen udenpaa Pakkerne vilde blive læst af nogen som helst, som ikke besad et fortroligt Kendskab til Tænd-